

folk uforvarende lige pludselig kan få deres gæld til kommunen, før de overhovedet har hørt om, at de havde en gæld på 163 kr., opgjort til over 700 kr., når det er dagens retstilstand, så var jeg sikker på, at når Folketingets flertal blev klar over det, ville man straks sige, at det må vi gøre noget ved.

Når man kan høre eksempler på en mand, der, fordi han er flyttet og derfor ikke har fået flyttet regningen med hurtigt nok, lige pludselig står med et gebyr på i alt 800 kr. på grund af 26 dages forsinkelse, så var jeg helt sikker på, at så ville et flertal i Folketinget sige, at det er for galt; det må vi have lavet om på.

men jeg kan desværre jo kun takke – og det er jeg sådan set glad for, for det er jo alligevel også ganske mange partier – SF, Dansk Folkeparti, CD og Frihed 2000 for deres støtte. Der var vel også håb for Kristeligt Folkeparti. Sådan hørte jeg det i hvert tilfælde, og jeg tager det indtil videre med på plussiden.

En lille tak til hr. Knud Erik Kirkegaard, som ville være med til at undersøge, om der er urimeligheder på det her område – og det kan vi jo i virkeligheden hurtigt overstå, for det er indlysende, at det er der – og som også var positiv over for at finde en løsning.

Det var svært at notere sig meget positivt fra Venstres fru Bodil Thrane, men jeg hørte dog et tilsagn om at ville fjerne de urimeligheder, vi har beskrevet i bemærkningerne til vores forslag, så dér er der vel også et lille håb trods alt, selv om jeg kunne høre, at Venstre altså forsvare det synspunkt, at landmanden – der jo typisk har en del penge, i hvert fald er de fleste lanmænd ikke blandt de fattigste, selv om der er nogle, der er – skal friholdes for de høje gebyrer, hvorimod den enlige mor skal betale det høje gebyr. Jeg synes da også, at det var meget interessant at få frem, at det er Venstres syn på, hvad der er ret og rimeligt: Landmanden skal slippe, og det skal den enlige mor ikke.

Socialdemokratiet, De Radikale og regeringspartierne forsvarede den gældende tilstand. Jeg synes dog, jeg både på ministeren og Socialdemokratiets ordfører – det er muligt, jeg er for venlig – alligevel tydeligt kunne se, at de selv mente, de havde en rigtig dårlig sag, og jeg håber, at det hen ad udvalgsarbejdet kan overbevise regeringen om, at den må indtage den anden holdning.

Altså når rykkergebyret i den grad er blevet til en del af den kommunale finansiering og dermed altså blevet til en kopskat, hvor rig og

fattig betaler lige meget, ja, så er det altså en asocial udvikling, som jeg ikke kan forstå at den tidligere socialminister synes er en retfærdig udvikling.

Oftest er det dem med færrest penge, der kan komme i restance, og jeg er helt med på, at der også er andre, men endnu værre er det, at hvis man uforvarende kommer i restance, så falder hammeren straks. Det system må laves om.

Når der er tales som at sikre, at det offentlige gæld ikke må stige, så kunne jeg ønske mig, at nogle af partierne til højre i salen, der her har forsvaret det synspunkt meget, var lige så energiske, når det drejer sig om det private erhvervsliv, men lad det nu ligge i dag.

Jeg vil sige, at de redskaber, det offentlige har, altså er rigelige: lønindeholdelse og inddragelse af børnecheck og andre offentlige ydelser, hvor man går helt ned til folks eksistensminimum for at kræve pengene hjem. Det er i virkeligheden nogle redskaber, som til fulde kan holde styr på, at det offentlige gæld, hvad angår betaling for velfærdsydelser, under ingen omstændigheder vil kunne komme til at stige. Og som jeg sagde i debatten: Hvis folk efter gentagne rykkere stadig væk ikke betaler, men opbygger større og større gæld, så kan man selvfølgelig – det er vi med på – sørge for at inddrage pengene. Men forskellen på det redskab og så det, der i dag gælder: at man ved trusler vil forhindre folk i at komme til at skylde kommunen penge, er jo, at i det ene tilfælde tager man trods alt et socialt hensyn, idet der skal være lidt penge tilbage til at leve for, og her udskriver man bare regningen på 200 kr. eller 800 kr. ohne weiter.

Jeg forstår ikke, at der ikke er større forståelse i Folketinget for, at det også er rimeligt, at det er samme regler, der er gældende for både det offentlige og det private. Altså sådan bør det da være.

Når vi siger til de private, at de ikke må bruge rykkergebyrer som pression, og at de kun må tage de penge, det faktisk koster at udsende rykkeren, hvorfor skal det samme så ikke gælde i den offentlige sektor. Det har jeg ikke nogen forståelse for.

Jeg kan heller ikke forstå, at der ikke har været større tilslutning til anden del af vores forslag, der hedder, at man ikke kan udsende en inkassoregning sammen med første rykker. Man må da først rykke folk, og så kan man bagefter udpante dem. Man kan da ikke bare putte begge ting på i første regning. Det bør da